

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ดินแดนบาร์คคือสถานที่เกิดของพ่อ ผู้ประทานความสุข เพียงพ่อนั้นที่มาและปลดปล่อยลูกๆทั้งหมดจากความทุกข์

คำถาม: เรื่องราวอะไรที่สูงส่งมากที่สุด ยาว และยิ่งใหญ่ ที่ดูเหมือนธรรมดาสำหรับลูกๆ?

คำตอบ: เรื่องของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของละครนี้เป็นเรื่องที่ยาวและสูงส่งมาก ผู้คนไม่สามารถเข้าใจเรื่องนี้ เรื่องนี้ดูเหมือนธรรมดาสำหรับลูกๆ ลูกๆว่าละครนี้ซึ้งร่ายเช่นเดิมและวงจรของบันไดเฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา....

โอม ขานติ ลูกๆ ที่จากหายไปนานและพบพานอีกครั้งที่แสนหวานได้อินเพลงของการสรรเสริญ สรรเสริญใคร? พระเจ้า สูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่เราเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ผู้ใดที่ให้ความสุขนั้นได้รับการจดจำ ลูกๆ รู้ว่าเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งเดียวที่ให้ความสุข มนุษย์ทั้งหมดจดจำท่าน ศาสนาอื่นๆพูดเช่นกันว่าพ่อกาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์และนำความสุขมาให้เรา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าการให้ความสุข ลูกเข้าใจด้วยว่าต่อมาใครให้ความทุกข์แก่ลูกและเมื่อใด โลกใหม่กลับมามีแก่นและนั่นเรียกว่าเป็นดินแดนของความทุกข์ ยุคทองจะมาถึงจากจบสิ้น ยุคเหล็กอย่างแน่นอน จักรวาลนั้นมีหนึ่งเดียว ผู้คนไม่ได้รู้ถึงวงจรละครโลกนี้เลย เหตุนี้เองبابาถามว่า: ใครได้ทำให้ลูกไม่รู้จัก? พ่อไม่ได้ให้ความทุกข์กับใคร พ่อให้ความสุขแก่ลูกเสมอ ลูกรู้ว่าสถานที่เกิดของผู้เดียวผู้ให้ความสุขคือบาร์คและสถานที่เกิดของผู้ที่ให้ความทุกข์คือบาร์คเช่นเดียวกัน แม้ผู้คนของบาร์คเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใด นั่นเป็นสถานที่เกิดของพระเจ้า สูงสุดเหนือสิ่งใด

และชื่อของท่านคือชีวา ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขาดูเฝ้าแต่หมุนจาลองของราวันทุกปี แต่ราวันเป็นอะไรและเมื่อไรที่เขามา? เหตุใดพวกเขาถึงเฝ้าราวัน? พวกเขาไม่รู้ใดๆในสิ่งนี้ ตามแผนของละคร พวกเขาจะไม่รู้

สิ่งนี้ พ่ออธิบายว่าบทบาของแต่ละคนนั้นเฉพาะตัว เป็นบทบาของมนุษย์ที่ได้รับการจดจำ เพียงมนุษย์เท่านั้นที่รู้จัก สัตว์นั้นไม่รู้จัก ในเวลานั้นแม้กระทั่งมนุษย์ได้กลับมาไม่รู้จัก: พวกเขาไม่รู้ใครคือผู้จัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุขหรือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หรือพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไร หรือพวกเขาสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร พวกเขาต้องเรียกชื่อเหล่านั้น แต่พวกเขาไม่รู้ว่าความหมายของสิ่งเหล่านั้น เวลานั้นเป็นหนทางบคิต คัมภีร์ทั้งหมดเป็นของหนทางบคิตด้วย ไม่มีความรู้สำหรับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสในคัมภีร์ พวกเขาทั้งหมดมีความรู้ บคิต และการวางเฉย ก็เท่านั้นเอง ! เพียงสิ่งนี้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาไม่มีความหมายของสิ่งนั้น เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือมหาสมุทรแห่งความรู้แน่นอนท่านต้องให้ความรู้ ท่านคือสัทกูรู ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส เหตุนี้เองผู้คนร้องเรียกท่านให้มา และปกป้องพวกเขาจากภาวะที่ตกต่ำ ในยุคทองแดงเราเป็นผู้กราบไหว้ที่สาโทปราณก่อน และแล้วเราเฝ้าแต่ลงมามีด้วยการใช้ชาติเกิดใหม่ มนุษย์ทั้งหมดต้องลงบันไดมาอย่างแน่นอน ในรูปบันได ไม่มีการกล่าวถึงชื่อของพระพุทธรูปเจ้าลา แต่หากแม้ว่าได้มีการแสดงพวกเขาไว้ พวกเขาด้วยกันก็ต้องลงบันไดมาอย่างแน่นอน พวกเขาต้องไปผ่านสภาพของสาโท ราโจ และทามา เวลานี้

ทั้งหมดทาโมประธาน พ่ออธิบายว่า: คัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางบคิต และมีหลายประเภทของเครื่องประกอบในนั้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ให้ความรู้ เพียงมหาสมุทรแห่งความรู้และให้ความรู้ที่แท้จริงแก่ลูก ครั้งหนึ่งของวงจร นั้นเป็นเวลากลางวันและไม่มีการของบคิตที่นั่น ผู้คนจะไม่สะดุดพลาดพลั้งในเวลากลางวันเลย ที่นั่นมีความสุขและความสุข ลูกได้รับมรดกนั้นจากพ่อในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร พ่อให้ความรู้แก่ลูกๆผู้ซึ่งท่านได้ให้สิ่งนั้นในวงจรที่แล้ว และท่านจะเฝ้าแต่ให้สิ่งนั้นทุกวงจร สิ่งนั้นจะนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าผู้สร้างกำลังให้ความรู้ของสิ่งสร้าง พวกเขาทำภาพลักษณ์มากมายและพวกเขางดทำปฏิบัติด้วย สิ่งใหม่ก็เฝ้าแต่กระจายไป พ่อ ผู้สร้างได้มาในบาร์ค และกำลังให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง สิ่งนี้จะกระจายและไปถึงทุกคนด้วยเช่นกัน และแล้วไม่มีใครจะสามารถพูดว่า: ทำไมเราไม่ได้ไปสวรรค์? ทุกคนจะรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว และไม่สามารถมีความแตกต่างภายในสิ่งนั้น มีหลายความคิดเห็นในโลกนี้ บางคนพูดถึงธรรมชาติ ผู้อื่นพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันของผลการกระทำ ในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะรับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาจะเข้าใจว่าแท้จริงแล้วพวกเขาเป็นนักแสดงของละครนี้ นี่คือการไม่ของศาสนาที่หลากหลาย ล้อคนสติปัญญา

ของทุกคนจะเปิดออก เวลานั้นถูกแบริตอยู่ เรื่องราวของศาสนาของลูกนั้นแยกออกไป ตามแผนของละครพวกเขาไม่สามารถมาในสวรรค์ “ผู้ก่อตั้งศาสนาของเราได้มาในเวลานี้” ทุกสิ่งทั้งหมดจะเข้าไปอยู่ใน

สติปัญญาของพวกเขาจากเพียงรูปภาพต้นไม้ ไม่ใช่จากรูปภาพบันได ต้นไม้มันดีมาก พวกเขาจะเข้าใจว่าละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว แต่ลูกเข้าไปประเด็นของโยคะ ถ้าเรากลับมาบริสุทธิ์ และจดจำพ่อ บาบาของเรา จะได้รับการปลดปล่อย เมื่อลูกกลับมาดูตบซบอยู่ในโยคะลูกจะมารู้เกี่ยวกับตนเอง เช่นที่ลูกก้าวหน้าต่อไป ทุกคนจะเข้าใจความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ไม่ใช่เวลานี้ ละครได้ถูกสร้างขึ้นอย่างชาญฉลาดมาก สงครามต้องเกิดขึ้น เวลานั้นลูกมีความลับของละครอยู่ในสติปัญญาของลูก เมื่อคนใหม่มา ลูกต้องอธิบายจากตอนเริ่มต้น นี่เป็นเรื่องราวที่ยาวมาก เรื่องราวนี้สูงส่งมากแต่ก็ธรรมดาสำหรับลูก ลูกรู้ว่าวงจรของบันไดหมุนไปอย่างไร พ่อพูดว่า: ลูกๆที่แสนหวาน ลูกได้ผ่านความยากลำบากมากมายบนหนทางบคิต สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน การละเล่นของความทุกข์และความทุกข์มีฐานอยู่ที่ลูก ลูกกลับมาสูงส่งอย่างมากและลูกก็กลับมาตกต่ำมากด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อคือเมล็ดของต้นไม้มนุษย์โลกนี้ พ่อมีความรู้ทั้งหมดของต้นไม้แน่นอน ตัวอย่างของต้นไม้บานเย็นเป็นรากของสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ชันยาสซีก็ให้ตัวอย่างเช่นกัน แต่พวกเขาไม่มีสิ่งใดในสติปัญญาของพวกเขา ลูกรู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้หายไปอย่างไร รากฐานนั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ที่เหลือของต้นไม้ยังคงยืนอยู่ได้ ศาสนาทั้งหมดคงอยู่ แต่ศาสนาเดียวนั้นไม่คงอยู่ มรดกดูต้นไม้บานเย็นกำลังยืนต้นอยู่แต่ไม่มีลำต้นอย่างไร และยังคงเขียวเสมออย่างไร ต้นไม้อื่นๆจะแห้งตายเมื่อปราศจากรากฐาน เพราะพวกเขาไม่สามารถ

รับน้ำโดยไม่มีลำต้น แต่ต้นไม้บานเย็นยังคงอยู่รอดและสดชื่นอยู่ได้ นี่คือนิยามของจักรวาล! เช่นเดียวกันศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ในต้นไม้ พวกเขามิได้เข้าใจตนเอง แทนที่จะเรียกตนเองเป็นของศาสนาเทพพวกเขาเรียกตนเองเป็นฮินดู พวกเขาไม่ได้มีคำควรแก่การเรียกตนเองว่าเป็นของศาสนาเทพมาตั้งแต่อาณาจักรของราวันได้เริ่มขึ้น ดังนั้นพวกเขาได้เปลี่ยนชื่อของพวกเขาและเรียกตนเองว่าฮินดู เพียงสิ่งซึ่งของการคงอยู่ของเทพคือภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตซึ่งจากสิ่งนั้นสามารถเข้าใจได้ว่านั่นเคยเป็นอาณาจักรของสวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรที่สวรรค์คงอยู่ พวกเขาได้ใช้ช่วงเวลาของยุคทองให้ยาวนาน อะไรก็ตามที่ได้ผ่านไปแล้วจะซึ้งร่ายอีกครั้งในเวลาของมันเอง รูปลักษณะเดียวกันเหล่านั้นไม่สามารถคงอยู่ในเวลานี้ เพียงในสวรรค์เท่านั้นที่สิ่งเหล่านั้นจะคงอยู่อีกครั้ง เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจความรู้ ผู้คนทั้งหมดเฝ้าแต่กลับมาไม่บริสุทธิ์ขณะที่กระทำบคิต ที่นั่นเคยเป็นโลกที่บริสุทธิ์ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายให้กับลูก พวกเขาพูดว่า: ท่านคือจานิฉานนาร์ ผู้เป็นหนึ่งในเดียวที่ส่งความรู้กลับทั้งหมด พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้นั่งและรู้ว่

อะไรอยู่ในหัวใจของแต่ละคน บ้างพูดว่า: บาบ่า ท่านรู้ทุกสิ่ง เมื่อเราซึ้งแะในกิเลส ท่านต้องรู้ทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: ฉันทะนั่งที่นี้ตลอดทั้งวันเพื่อรู้ทุกสิ่งทั้งหมดนั้นหรือ? พ่อได้มาแล้วเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้

บริสุทธิ์ ลูกๆว่าลูกได้รับมรดกของความสุจากบาบา ที่เหลือจะกลับไปยังดินแดนของการหลุดพ้น พวกเขาจะกลับไปอย่างไร? ไม่ใช่เรื่องสำคัญสำหรับลูก? เพียงพ่อนั้นที่มาและพาพวกเขาไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น และการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนต้องชำระบัญชีกรรมของเขาและกลับไป ลูกต้องกลับมาสาโทประธาน เหตุใดลูกจะมากเกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้อื่น? เพียงพ่อผู้เดียวทำให้ทุกคนสาโทประธานจากทาโมประธาน ไม่มีร่องรอยของความรุ่มบนหนทางบคิต พวกเขาพูดถึงความรู้และบคิต ถามพวกเขาว่าความรู้คงอยู่บนเพียงไร และบคิตคงอยู่บนเพียงไร และพวกเขาจะไม่สามารถบอกสิ่งใดแก่ลูกได้ บคิตคือสิ่งที่แยกไป พ่อตัวท่านเองมาและอธิบายว่าท่านมาอย่างไรและท่านเข้ามาในใคร เพราะด้วยติดกับอยู่บนหนทางบคิต ผู้คนแทบจะไม่รู้จักพ่อและเหตุนี้เองลูกอธิบายภาพของชีวาและซางกา พวกเขาได้ปะปนทั้งสองเข้าด้วยกันและกล่าวว่าทั้งสองคือคนเดียวกัน ผู้เดียวที่อาศัยอยู่ในดินแดนและเฝ้าแต่และอีกผู้หนึ่งคือผู้อาศัยอยู่บนดินแดนสูงสุด ที่อาศัยของแต่ละคนนั้นแยกจากกัน ดังนั้น ทั้งสองมีชื่อเดียวกันได้อย่างไร? ผู้หนึ่งไม่มีตัวตน และอีกผู้หนึ่งละเียดอ่อน ลูกไม่สามารถพูดว่าชีวาเข้าไปในซางกาหรือลูกไม่สามารถพูดว่าชีวาและซางกาคือผู้เดียวกันและเหมือนกัน พ่ออธิบาย: พ่อเข้ามาในบราห์มานี้ ใครบอกลูกว่าชีวาและซางกาคือผู้เดียวกันและเหมือนกัน? ไม่มีใครสามารถพูดว่าซางกาคือพระเจ้า เป็นพ่อ มองดูว่าพวกเขาได้ทำภาพลักษณ์ของเขาให้เป็นเช่นใดโดยการนำวงพันรอบคอของเขา ! และแล้วพวกเขาก็แสดงว่าเขาซึ้งร่าย ผู้ ไม่มีใครจะเชื่อว่าซางกาเป็นพระเจ้า เพียงชีพบาบาเติมเต็มความต้องการของทุกคนบนหนทางบคิต เกี่ยวกับซางกาพวกเขาเพียงพูดว่าเขาได้เปิดดวงตาของเขาและการทำลายล้างได้เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามไม่มีมึงหรือว่าผู้ใดในดินแดนและเฝ้าแต่อ่อน สิ่งสร้างนั้นเป็นของสถานที่นั้น ผู้คนได้กลับมาไม่รู้จักสติปัญญาเป็นเช่นนี้! พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อยกระดับผู้รู้ลา มีการทำความ

เพียรพยายามทางจิตเพื่อได้บรรลุถึงบางสิ่ง ดังนั้น ผู้รู้จะเรียกตนเองว่าชีวาหรือพระเจ้าได้อย่างไร? ชีวาไม่จำเป็นต้องทำความเพียรพยายามทางจิต ชื่อของพวกเขาคือชันยาสซี (ผู้ที่ทำการสละละทิ้ง) พระเจ้า

เคยต้องนำวิธีการสละละทิ้งมาใช้หรือไม่? ผู้ที่สละละทิ้งต้องสวมเสื้อคลุมสีเหลืองส้ม พระเจ้าเคยที่จะต้องสวมเสื้อผ้าเช่นนั้นหรือ? ท่านนั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: ฉันทะกระดบแม้กระทั่งผู้ที่สวมเสื้อผ้าเช่นนั้น ตามละคร แต่ละคนเล่นบทบาของเขาเอง อะไรก็ตามที่ผู้คนได้ทำบนหนทางบคิต พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสจากคัมภีร์ มีการได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสผ่านพ่อที่แท้จริงเพียงผู้เดียว ตามละครคัมภีร์เหล่านั้นก็จำเป็น มองดูว่าพวกเขาได้เขียนอะไรในกิตะ ! ไม่มีใครรู้ว่าใครพูดกิตะ ลูกต้องวางความสำคัญหลักบนกิตะ กิตะคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ไม่มีใครรู้ว่าใครสร้างคัมภีร์ศาสนานี้ เมื่อสิ่งนั้นถูกสร้างขึ้นหรืออะไรเกิดขึ้นด้วยสิ่งนั้น สิ่งใดก็ตามที่ถูกเขียนไว้ในกิตะ สิ่งนั้นจะเฝ้าแต่ซึ้งร่าย เราพูดไม่ได้ว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี อย่างไรก็ตาม เราเข้าใจว่าสิ่ง

นั่นเป็นเครื่องประกอบของหนทางบักตีที่ซึ่งผู้คนจะเฝ้าแต่ลงมาเรื่อยๆ ขณะที่ใช้ **84** ขาติเกิดสมบูรณ์ เราต้องมาสู่สภาพของการตกต่ำอย่างแน่นอน เมื่อพวกเขาทุกคนลงมาและได้เล่นบทบาทของเขา และแล้วตอนสุดท้ายพอมาทาทุกคนกลับไป เหตุนี้เอง ท่านได้ถูกกล่าวว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และประธานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียิเลสาห์รับทุกคน เพียงเมื่อท่านมาที่ท่านพูดความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้พอนั่งที่นี้และสอนลูก มายาทำให้ลูกลืมสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า มิฉะนั้น พระเจ้าสอนเราและทำให้เราเป็นนายของโลก เราควรจะมีความสุขมากมายขนาดไหน ความรู้จะไม่คงอยู่ในยุคทอง และแล้วบนหนทางบักตี คัมภีร์เดียวกันของหนทางบักตีจะคงอยู่อีกครั้ง บทบาทของ **2500** ปีนี้ต้องถูกแสดงอย่างแน่นอน ลูกมีความรู้ของวงจรในสติปัญญาของลูก ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้รู้ถึงผู้ชำระให้บริสุทธิ์และพวกเขาไม่รู้ว่ใครทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ พวกเขาเพียงแต่ทำของเล่นและเฝ้าแต่เล่นกับสิ่งเหล่านั้น แต่ไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาจะบอกลูกว่า : พวกท่านก็เป็นผู้คนของ

บาร์ตด้วยเช่นกัน ดังนั้นพวกท่านจะสามารถพูดได้อย่างรวดเร็วเพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นไม่เข้าใจสิ่งใดและไม่รู้คิด ? ให้ออกพวกเขาว่า: พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดสิ่งนี้ ท่านกำลังให้ความรู้แก่พวกเรา พวกเราได้กลับมารู้คิดด้วยท่าน ผู้คนมากมายมาที่นิทรรศการ และพวกเขาพูดว่าความรู้นี้ดีมาก พื้นที่ที่พวกเขาไปข้างนอก ทุกสิ่งก็จบสิ้น เพราะว่าพวกเขาเป็นผู้ทำตามราวัน เวลานี้ลูกกลับมาเป็นผู้ทำตามของราม อยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าพ่อ ผู้สร้าง กำลังอธิบายให้แก่ลูก ท่านกำลังทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อให้คุณประโยชน์แก่เรา และแล้วเราต้องให้คุณประโยชน์กับผู้อื่น มากเท่าที่เราให้คุณประโยชน์กับผู้อื่น ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามนั้น นี่คือการรับใช้ทางจิต ต้องมีการอธิบายนทุกสิ่งให้แก่จิตวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่เข้าใจ ลูกกลับมาเป็นสำนึกที่เป็นร่างเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร โดยการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะสัมผัสกับความสุขเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร แต่โดยการมีสำนึกเป็นร่างลูกสัมผัสกับความทุกข์เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร มีความแตกต่างกันอย่างมาก ! เมื่อลูกเคยเป็นนายของโลกนั้นไม่ได้มีศาสนาอื่น เวลานี้มีมนุษย์มากมายอย่างอึ้ง เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน อัจจะ

ถึง ลูก ๆ ที่ สุด แสน หวาน ผู้ เป็น ที่ รัก ยิ่ง ที่ จาก หาย ไป นาน เวลา นี้ ได้ พบ พาน อีก ค ร ึ่ง รัก ระลึกถึง และ ส วั ส ตี ต ่อน เ ้า จาก แม่ พ่อ

บัพตาดา พ่อทางจิตพุดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง รู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ชำระสะสางบัญชากรรมของลูกทั้งหมดด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง กลับมาสาโทประธาน และกลับบ้าน อย่าได้เกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นใด
2. อยู่ในความสุขที่ว่าพระเจ้าสอนเรา และทำให้เราไปเป็นนายของโลก จงทำงานรับใช้ทางจิต

พร: ขอให้ลูกเป็นอันดับหนึ่งในการประกาศสิทธิของลูกและสัมผัสความสงบและความสุขบนพื้นฐานของความบริสุทธิ์
ลูกๆผู้ที่คงสำนึกรู้ของสัญญาของความบริสุทธิ์ของเขาย่างสม่ำเสมอจะสัมผัสกับความสุขและความสงบโดยอัตโนมัติ การคงอยู่เป็นอันดับหนึ่งในการประกาศสิทธิต่อความบริสุทธิ์หมายถึงการเป็นอันดับหนึ่งในการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ดังนั้น อย่าได้ปล่อยให้รากฐานของความบริสุทธิ์ของลูกอ่อนแอ เพราะเพียงเมื่อนั้นที่ผู้ที่ได้มาช้าจะสามารถไปได้เร็ว (last go fast)
การอยู่อย่างมั่นคงในศานานี้อย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้น แม้ว่า ผู้คน ธรรมชาติ หรือสถานการณ์ทำให้ลูกสั่นคลอน แม้ว่าลูกต้องตาย ลูกจะไม่ทิ้งศาสนาของลูกไป

คติพจน์: จงไร้เดียงสา (innocent) ต่อสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดและลูกจะกลายเป็นนักบุญ (saint) ที่แท้จริง *** โอม ขานติ ***